

Medaljeparade i MAINTCOY

Også NORMAINTCOY har fått avviklet sin medaljeparade, inspisert av Force Commander, general Emanuel A. Erskine. På bildet sees Erskine idet han inspiserer den oppstilte paraden sammen med sjefen for NORMAINTCOY, oberstlöjtnant Holmen. Etter Holmen følger UNIFILs nestkommanderende, brigader Cuq og den norske kontingentsjef, oberst Vadset.

Trøndere sitter på pengesekken

Paymaster/kapt Moss Trøen, er foruten masse papirer og pengekassa, her omgitt av sine to ass'er fenr. Björn Dahlö (til venstre) og fenr. Erland Bræin.

Om trøndere er en spesielt (uunværlig sådann) i høyt betrodd norsk rase, skal vi ikke ha noen formening om. Men tilfældighetene vil i alle fall at det er tre trøndere som nå forvalter millionene i NORBATT II. Paymaster Moss Trøen og hans to assistenter er ikke arbeidsledige. Penger skal hentes, telles og betales ut. Regnskapene skal til enhver tid være i orden, og etter beste evne satser de tre på å være en service-institusjon (uunværlig sådann) i NORBATT'

Hvor mange penger som har passert gjennom paymaster-kontoret i NORBATT II, vil ikke kapt Trøen ut med, men det dreier seg om millionbelöp. Generelt kan det sies at hverken befall eller manskaper i NORBATT vender på krona – eller rettere sagt dollaren – når det er snakk om innkjöp og leav-turer.

Farlig bombe

Rapporter straks om du finner denne bomben, men rör den ikke!

– Se opp for cluster-bomben, advarer pi-troppens sjef, löjtnant Sortdal, og ber innstandig om at slike bomber ikke under noen omstandighet rörs om de finnes. Vi har klart å få fatt i bilde av bomben, og bringer det herved til orientering. Farven er lys grå-grönn, og størrelsen er som en tennisball. Karakteristisk er de små "vingene" som setter bomben i rotasjon når den slippes fra fly. Denne rotasjonen armerer bomben og får den til å eksplodere i luften. Men dersom beholderen disse bombene ligger i når de slippes fra fly, ikke åpner seg höyt nok over bakken, vil bombene falle til marken uten å bli sprengt. Likevel er ofte sammenstötet med bakken da sterkt nok til å foreta den manglende armering. Bomben har omkring 200 splinter, og ved den minste beröring går den av.

Risa slår til igjen

NORBATT's ivrige sosionom, fenr Magne Risa, slår til igjen. I dete nummer av Blue Beret dreier det seg ikke om alkoholforbruk eller bordeller, men derimot om grader, yrkerskategorier og ikke minst löninger og forholdet mellom yrkes – og vpl/uskrevet befall. Se innlegg inne i avisen.

Bedre enn vi tror

Velferdsinspektören for Haerer, oblt Erling Eide, er ikke blid etter leserinnlegget i forige forige nummer. Under tittelen "Bedre enn vi tror" ble det rettet en bredside mot velferdstjenesten i FO. Velferdsinspektörens svar kan du lese i dette nummer av Blue Beret.

Sentralen i Saqi ber alle

VIS TELEFONKULTUR

— Folk her nede kan ingenting om telefonkultur. Det ringes mye unødvinging, og vi får ubehageligheter fordi folk ikke vet hvor ille det høres ut når man kimer og kimer for å komme hurtig frem til veksleren eller en linje. De skulle selv sitte her en stund, så ble det sikkert en helt annen tone.

Salven kommer fra Torgeir Gamst, tromsværing fra Nordreisa. Han er en av de fire some betjener veksleren i bataljonen, og har ikke så rent lite å fortelle noen hver når det gjelder skikk og bruk i telefonen, betjening av felttelefoner og ikke minst hva som er nødvendig ringing og hva som ikke er det.

— Det er alltid nok med et lite trykk på knappen, eller en rask omdreining med sveiven. Da ringer det hos oss, samtidig som et signal fremkommer på den linjen ved sentralbordet som ringer. Det forekommer, særlig når det er travelt, at det kan ta inntil et halvt minutt før vi svarer på veksleren. Men det skyldes i så fall at vi er opptatt med annen ekspedisjon. Da hjelper det ikke å ringe en gang til, eller flere, slik enkelte gjør. Ekspederingen kan ikke gå fortere enn den gjør. Tvert imot, vi tar dem sist som maser på, fordi vi rett og slett blir irritert. Det er jo egentlig helt menneskelig å utsette ubehagelighetene i det lengste.

Når man så skal ringe av,

Korporal Torgeir Gamst irriterer seg over unødvingende telefoner og dårlige telefonbrukere.

er det også tilstrekkelig med et lite trykk på knappen. Dersom den lille røde lampen på telefonen lyser, så viser det at det er kontakt med veksleren. Vi kobler fra så snart vi har anledning.

— Er det spesielle tider som er mer hektiske enn andre?

— Det viser seg at hverdager mellom 9 og 11 om formiddagen er spesielt ille. Dette skyldes nok at trafikken er stor, men også at det ringes mye unødventig. Det burde for eksempel ikke være nødvendig å ringe om sentralen for å få gitt en beskjed til en person som

sitter i naborommet. Men slikt forekommer. Også til andre tider, spesielt om kvelden, ringes det mange unødvingende telefonsamtaler. Men da er det jo helt umulig å snakke fornuft med folk. Vi ville ganske sikkert hatt stille og rolige dager dersom folk bare rigte de småtaler som er strengt tatt nødvendige.

I tillegg til korporal Gamst, er det tre andre i STKPs sambandstropp som betjener veksleren. De går åttetimers vakter og har etter en periode med tre vakter, fri i to og en halv dag. I tillegg til vaktene skal det strekkes nye linjer, repareres linjebrydd, installeres nye

telefoner, og foretas vedlikehold på telefoner. Enkelte av veksleroperatørene driver også med elektrisitetsforsyningen, og med den situasjonen vi har når det gjelder strømforsyningen skulle det ikke være vanskelig å forstå at dette er litt av jobb.

En liten bønn fra Gamst & co til slutt:

— Mas ikke med ringing, veksleren svarer så snart det er mulig

— Bruk ikke kommandotone, du kommer frem likevel

MANGE PAKKER TIL NORGE

Det er ikke bare brevposten som er satt i høysetet i NORBATT, pakkeposten er vel så viktig. Etter hva BB erfarer inneholder pakkene hjemmenfra i første rekke spekemat og skikkelig norsk kokekaffe. Hva pakkene nordover inneholder, noen lette og andre på adskillige kilo, skal vi ikke ha noen formening om!

Da BB's utskremte

medarbeider som snarest "mellomlandet" med postbilen hos NORMAINCOY i Tibenine, var i alle fall ikke NK/POST lt Harald Halvorsen, på noen måte arbeidsledig. Her mottar Odd Roger Holt, forøvrig hjemmehørende i Nes i Romerike, kvittering for innlevert pakke.

Damask-duker var innholdet, betrodde han oss.

FN-tjeneste grad og lønn

Forskjellige lønnsdirektiver er gjeldende når sivile verver seg til FN-tjeneste. Etter å ha vært i Libanon i fire måneder og diskutert saken med både befal og menige, synes det å være en regel at de som er fast ansatt i Forsvaret beholder samme grad (lønn) eller får en høyere grad (lønn) under FN-tjenesten sammenlignet med hjemme.

Vernepliktig befal (leger, tannleger, veterinærer, etc.) går opp minst en grad når de drar i FN-tjeneste. For utskrevet, mob-disponert befal er linjene langt mer uklare. Noen får høyere grad, mens andre får en lavere grad.

For dem som atterede fra før av er ansatt i stat eller fylkeskommune, ser det ut til at disse får beholde sin sivile lønn, dersom den er høyere enn grunnlønnen i FN-tjenesten. Til tross for dette får samtlige alle militære, skattefrie tillegg. Det vil for eksempel si at en fenrik (lønnstrinn 09) får utbetalt samme lønn som i det sivile (kanskje lønnstrinn 18) – og på toppen alle militære tillegg.

Når det så gjelder andre ansatt i den sivile sektor, varierer bildet en god del når man kommer i FN-tjeneste. De som kommer inn som vanlige soldater, får lønnstrinn 5 dersom de har avtjent verneplikten. Men enkelte får lønn og grad som befal etter poståtte personlige avtaler eller spesielle stillinger.

Det er helt klart at FN-styrken har behov for godt kvalifisert, sivilt utdannet personell, i tillegg til

de rent fagmilitære. Det er da urettferdig at noen grupper får istand avtaler med Forsvaret, mens andre ikke får noen tilsvarende ordning. Tar man for seg sykepleierne, vil disse etter endt utdannelse hjemme begynne på lønnstrinn 09. I Forsvaret får disse minst denne lønnen, fordi det er vanskelig å få fatt i denne type kvalifisert personell. For sosionomer, gruppen jeg selv tilhører, virker det som om det ikke finnes noen avtale med Forsvaret. Tilfeldigvis tok jeg

befalskole for 7 år siden, og får derved nå i FN-tjenesten beholde fenriks lønn (lønnstrinn 09). Tidligere har jeg ikke vært ansatt i Staten, men yrkesaktive sosionomer ansatt offentlig – stat eller fylkeskommune – har minimum lønnstrinn 12, ofte høyere. Lønnstrinnet avhenger av stilling, ansiennitet etc. Denne lønnen ville jeg som statsansatt beholdt i min nåværende stilling.

En annen yrkesgruppe er journalister. Her får man lønnstrinn 17 (kaptein) eller lønnstrinn 5 (korporal) avhengig av hvilken stilling man blir tildelt og er mob-disponert som. Yrkeskategorier som elektrikere, revisorer med flere, ser ikke ut til å bli honorert i det hele tatt. Dette til tross for at NORBATT må ha slike yrkeskategorier for i det hele tatt å kunne fungere som avdeling.

Går vi så til den annen ytterlighet, så kan for høy grad/lønn føre til at det virker søt sin hensikt, og skaper andre problemer. I bataljonen har vi for tiden en prest som er oberstløytnant, altså samme grad som bataljonens nestkommanderende. Det synes som om denne høye graden innvirker på mannskapene, spesielt den vanlige soldaten. Mange kvier seg for å henvende seg til oberstløytnanten for å legge frem det de har på hjertet.

Personlig mener jeg at i en FN-oppsetning skulle alle ha lønn etter sine sivile kvalifikasjoner, eller som yrkesbefal, etter sine militære kvalifikasjoner som har forbindelse med jobben i FN-styrken. Derimot skulle sivile kvalifikasjoner ikke gi rett til noen spesiell grad. Heller ikke skulle det forekomme at to personer med samme jobb i FN-styrken skulle ha forskjellig betaling, alt ettersom de var ansatt i stat eller fylkeskommune før de kom inn i FN-tjeneste. Dersom det skulle vise seg vanskelig å komme forbi gradene, burde det vel være mulig å gi spesielle, sivile grader som henpeiler på lønn, utdannelse og stilling. Med en slik ordning vill også

NOEN MAA VAAGE AA SI AT DETTE ER GALT!

Soldater og befal jeg har snakket med er lite glad for artikkelen "Soldater og kvinner" som sto i forrige nummer av avisa, skrevet av sosionom Magne Risa. Den gir inntrykk av at prostitusjonen er uunngaaelig og til en viss grad nyttig for norsk militært personell i Libanon og er noe som svært mange soldater og befal benytter seg av.

Personellet her i NORBATT representerer et godt tversnitt av den norske befolkning. Ganske mange av oss lever i en etablert og stabil familie-situasjon. Det er liten grunn til å tro at ansvarsfølelsen overfor ektefelle og barn og den moralske standard i alminnelighet skulle være anderledes hos oss enn i gjennomsnittsbefolkningen. De mange som fastholder troskap som moralsk rettesnor fortjener ikke å bli fremstilt slik det er skjed i denne artikkelen og spør seg hva koner, forlovede og andre hjemme i Norge naa vil tro?

Artikkelen konkluderer med et forslag om "faste priser, legetilsyn og langt aapnere forhold omkring det". Jeg savner en moralsk vurdering av prostitusjonen. Er det rett eller galt? Er vaart samfunns tradisjonelle avvisning av prostitusjon, som det refereres til, berettiget? Bør troskapsidealet forkastes som grunnlaget for samlivet mellom kvinne og mann? Bør den moralske maalestokk tilpasses etter militært tjenestested og avstand hjemmefra? Og hva med nedvurderingen av kvinnens menneskeverd? Bør sex skilles fra kjaerlighet og være gjenstand for kjøp og salg?

de yrkesmilitære for mer igjen for sin utdannelse, grad og myndighet.

Helt til slutt: Ofte ser vi at mannskaper, særlig befal, blir satt i stillinger de slett ikke har forutsetning eller tilstrekkelig kompetanse til å klare. Et eksempel for å belyse dette: En troppsjef, nettopp ferdig med BSØA, blir kommandert til sjef for bataljonens PX (butikk for avgiftsfrie varer). Denne PXen

Nei, det som trengs er ikke priskontroll og legetilsyn, men at noen vaager å si at dette er galt. Den skade et menneske paafører seg selv gjennom samkvem med prostituerte blir ikke mindre om forholdene er prismessig og hygienisk velregulerte. Det som skjer er et brudd med et bud gitt av Gud til menneskenes beste, en krenkelse av et medmenneske og en svik mot den er har lovet troskap eller en gang skal gi et løfte om troskap. Den indre konflikt i et menneske som skapes naar det handler i strid med sin samvittighet bør heller ikke glemmes.

Jeg er redd det pass visse hold er skapt en myte som gaar ut paa at soldater som gjør tjeneste utenlands maa ha omgang med prostituerte og at man kan spare seg bryet med å anlegge moralske synspunkter paa dette faktum.

Denne myten bør ikke fa leve i fred. Noen maa vaage å si at dette er galt. Totalitære stater vaager å si det. Paa det hold vet man at løssluppet seksuelliv er uforenlig med helhjertet innsats for partiet og samfunnet. Vi bør ikke være saa blinde og tafatte at vi kjøper myten om at soldatene maaa ha å gjøre med naar de faar dette. Det maa sis klart fra om at det her er spørsmål om rett og galt. Prostitusjonen har aldri tjent verken det enkelte menneske eller samfunnet til noe godt. Den har aldri vært annet enn destruktiv.

Öystein Seierstad
Bataljonsprest/Norbatt II

har hatt en omsetning på oppunder 7 millioner kroner pr. kontingent (6 måneder). Den tilfeldig utvalgte troppsjef behøver i og for seg overhodet ikke ha peiling på handel. Da måtte del vel være bedre å få en revisor/handelsmann inn i denne jobben. Men istedenfor kan man se at handelsmenn/revisorer går som menige gevaermann.

Magne Risa
sosionom

Mye papirarbeide for MP'ene i NORBATT

— Det er nok litt for enkelt å koble inn MP når man ikke har lyst til å utføre arbeidet selv.

Hjertesukket kommer (selvfølgelig) fra MP. De drukner riktignok ikke i papirarbeidet, men det er sannelig ikke langt fra. Knappt noe sted — kanskje bortsett fra NORMEDCOY og NORMAINTCOY — finnes det så omfattende arkiver som hos MP. Årsaken er ganske enkelt at alle de saker MP arbeider med, skal arkiveres, kopier skal sendes andre steder, og samtlige korporaler og befal har mer enn nok å gjøre med rapportskrivning, avhør, notering etc.

Men hva driver egentlig MP på med?

I første rekke ordensforholdene innen NORBATT og UNIFIL. Foruten de MP'er som finnes i NORBATT, har nordmennene to korporaler og to befal ved UNIFIL MP. De er stasjonert i Naqoura. Ved ordensforstyrrelser i Ebel Es Saqi eller andre steder innen NORBATT, rykker MP ut, tar seg av uromomentene og — skriver rapport. Derneft foretar MP avhør av de infiltratører som blir tatt av norske patruljer. Disse avhørene blir som regel foretatt spesielle steder som er avsatt for denslags. Også efter disse forhørene skal det skrives rapporter.

I tillegg til dette foretas det forskjellige former for kontroll av kjøretøy og trafikk, — den kan være kjøretøyskontroll der biler, kjøresedler, førerkort og annet blir sjekket, eller det kan være helt vanlige fartskontroller. Under enhver omstendighet må det skrives rapporter efterpå.

Det hører også med til MP's ansvarsområde å foreta sikring og eskortetjeneste ved besøk i NORBATT a/o, men bare ved VIP-besøk. Det er ikke enhver forundt å få MP-eskorte.

Endelig — og det er den verste oppgaven — er det

MP i (papir) arbeide. Fra venstre Tollef Åmdal, Vennesla, Leif Christensen, Porsgrunn, Webjørn Solli, Holandsvikå, Odd Magne Mandelid, Askvoll, Trond Åsheim, Mo I Rana

MP's jobb å forsøke å ta rede på folk som ikke kommer tilbake efter leave. Dette medfører en hel haug med papirer, telegrammer hit og dit, avhør, rapporter osv osv. Selv synes de dette er den mest slitsomme del av arbeidet.

I tillegg har MP fått visse oppdrag, ikke fordi det er så naturlig, men kanskje mer fordi det har falt seg slik at de påtar seg det. Til denne kategorien oppdrag hører den lite attraktive jobben med å kjøre lik. Riktignok ikke så svært ofte, men dog.

Selv vil MP'ene gjerne understreke det eksemplariske forholdet de har til soldatene her nede. Det er virkelig langt bedre enn hva tilfellet er hjemme. Eller som de selv liker å uttrykke det: "Vi har et godt forhold til våre kunder".

Medaljeeparade i Naqoura for NORMEDCOY, HQ, NORAIR og NORMOV CON

Det hersker en høy moral blant soldatene i UNIFIL, og en av grunnene til dette skyldes et effektivt sykehus og en helikopter-ambulansesom står klar til enhver tid. FC, generalmajor Emmanuel Erskine fremhevet blant annet dette i Naqoura og Beirut. På grunn av god hygienetjeneste har helsetjenesten

vært god, sa Erskine, som også roste NORMEDCOY og NORAIR for hva de gjør og har gjort for de sivile i Sør-Libanon. Force Commander ga videre uttrykk for anerkjennele med den tjeneste norske stabsoffiserer utfører og MOV CON ble takket for god service overfor alt UNIFIL personell som kom-

mer til eller via Beirut.

Medaljeeparaden i Naqoura fant sted samme dag som NORBATT avholdt sin pröveparade. At veien vestover også var stengt pga en viss herre, umliggjorde ytterligere at gjester fra NORBATT kunne overvære paraden i Naqoura.

SAMI I ZAHLE

– Det var en ren tilfeldighet som førte meg i kontakt med de norske FN-soldatene i Libanon, sier Sami Ghorra, den mann som kanskje fremfor noen annen har bidratt til å gjøre det norske hjelpearbeidet så effektivt som mulig.

– Den første nordmann jeg traff på, var löytnant Kastnes, som i fjor sommer tilfeldigvis befant seg i min forretning i Zahle. Han ba om noen praktiske råd, og sa at han var en av dem som sto for hjelpearbeidet her nede. Som formann i den lokale avdeling av den katolske hjelpeorganisasjonen Caritas, er jeg naturligvis sterkt opptatt av den hjelp som kan ydes de sivile i Syd-Libanon. Jeg vil derfor gjerne gjøre mitt til at hjelpen skal bli så effektiv som mulig.

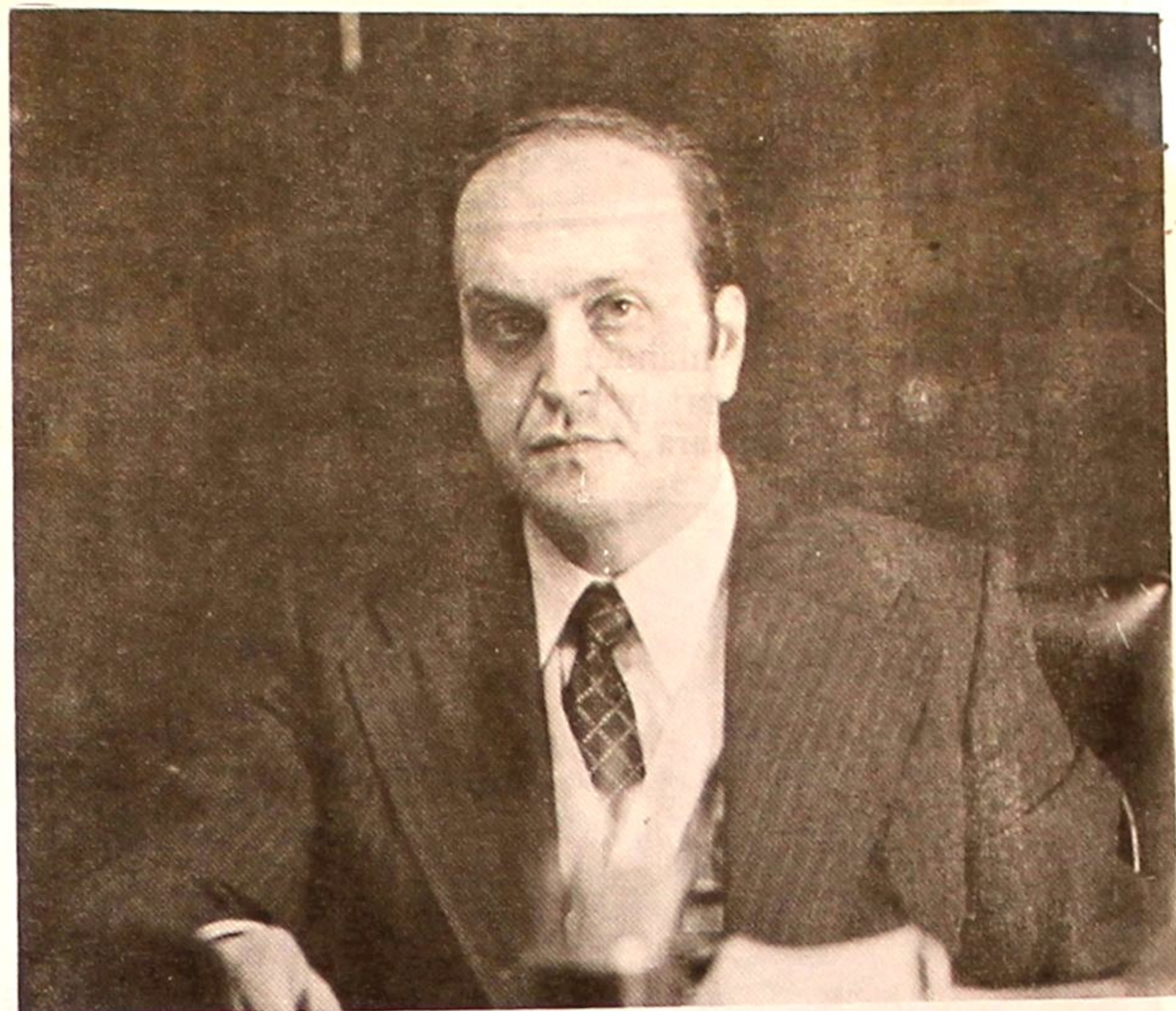
Det er ikke så rent lite han gjør for det norske hjelpearbeidet. Etter det første tilfeldige møtet, der han inviterte to-tre norske FN-soldater på en öl i

forretningen, "for å vise Libanons annet ansikt, nemlig gjestfriheten" som han selv sier, har Sami Ghorra hjulpet og veiledet oss, både når det gjelder innkjøp til hjelpearbeidet, og forskjellige private innkjøp foretatt av befal og mannskaper.

Sami Ghorra har hjulpet oss med sine mange kontakter. Som formann for Caritas, tidligere viseformann i Lions International og som nåværende Ordførende Mester i Frimurerordenen i området, har han en rekke kontakter særlig med folk ansatt i de forskjellige offentlige etater. På denne måten gir han oss innpass ved kontorer det ellers kunne være vanskelig å finne frem til.

– Et arabisk ordtak sier at du skal gjøre det gode fordi du liker det, og dette ordtaket forsøker jeg å følge.

I tillegg vil jeg gjerne vise min takknemlighet på vegne av alle libaneserne for det

Sami Ghorra, forretningsmann og aktiv i diverse humanitære og sosiale organisasjoner. Uten ham ville det norske hjelpearbeidet gått langt tregere.

arbeidet den norske FN-styrken gjør for oss. Alle normenn har reist fra et trygt land hit ned, villige til det største offer om nødvendig. Det synes jeg vi bør vise vår takknemlighet for, sier Sami Ghorra, som i forbindelse

med hjelpearbeidet mener direkte økonomisk hjelp er det beste, både fordi man kan kjøpe inn akkurat det som trenges, og fordi man gjennom lokale innkjøp kan hjelpe til med å få det økonomiske livet igang igjen

Internasjonalt hos Normedcoy

En virkelig helt gammeldags norsk landhandel! Dette slo oss ved besøk i det midlertidige kantineutsalg og PX hos NORMEDCOY i Naqoura. Men her skjer oppsettingen av prefabrikerte hus i disse dager i rasende fart, og når dette leses, har PX'en kanskje kommet i hus.

Men selv om teltet har sin spesielle sjarm, kan det nok bli både trangt og kummerlig for kantinebestyreren og hans folk. Alt fra peanutter via støvler til tobakk og høyt avansert fotoutstyr han man by på. – Og det er full anledning til en tenkepause med en Tuborg eller to på disken.

– Omsetningen varierer nok en del, men 1000-1500 dollar om dagen skulle imidlertid ikke være så langt fra sanheten, forteller de to bak disken.

Det er internasjonalt hos PX'en i NORMEDCOY, som gjerne frekventeres av både irere, franskmenn og ikke

PX'en i NORMEDCOY har internasjonalt miljø, og blir ikke minst særlig benyttet av karene fra FIJI, som holdertil i Naqoura. Bak disken Asbjørn Visth (til daglig adjutant) og Pål Hansen (kompaniass). Det norske fjeset på fremsiden av disken tilhører fenr Birgit Brunborg, forøvrig nyss ankommet fra Norge for å tjenestegjøre som sykepleier ved NORMEDCOY.

minst gutta fra FIJIBATT noen steinkast unna. Særlig FIJIBATT stiger omsetningen som er tilknyttet UNIFIL HQ, når det er lønnsdag i betraktelig.

Usikker fremtid for Ahmed

I godt og vel fire måneder har Ahmed (11 år) vært hos NORMEDCOY i Naqoura, og

har etter hvert blitt litt av en slags maskot ved det norske sykehuset. Ahmed ble som

liten rammet av polio, og i kjølvannet har fulgt en rekke andre plager.

Ikke kan han gå, lese eller skrive. Men etter som tiden som har gått hos NORMEDCOY, under omsorgsfull pleie av blant andre lt Anders Bolstad og sykevokter Ivar Romundstad, er det stadig fremskritt å spore.

Kontakten har etterhvert blitt etablert, og nå bygger Ahmed enkle figurer med lego-klosser. Foreløpig blir det et par korte turer på krykker daglig, men målet er å skaffe egnede skinner.

Men Ahmed's fremtid? Han vil i beste fall måtte lære seg til å leve med sine handicaps. Blir UNIFIL stående i Libanon, kan Ahmed kanskje lære seg litt engelsk, få en jobb – muligens innen NORMEDCOY. Men her trenges tid – og selv om Ahmed i dag smiler og er en glad gutt, ligger hans fremtid stadig som et åpent spørsmålstejn.

Selv om språkvanskene nok er et visst hinder, mengler det ikke på kontakt mellom Ahmed og lt/advelingssykepleier Anders Bolstad – særlig når lego-klossene kommer på bordet.

Baalbeck

Ambassaden i Beirut har frarådet Baalbeck som rekreasjonsted for overnattingsturer. Raiseoffiserer kan ikke anbefale Zahle for samme for-

mål. Beirut, er fra tidligere stengt for permittenter. Inntil videre fosser dollarene ut fra oss i Israel.

Slutt med jalla-uttrykket

Noe som hverken Norbatt I eller Norbatt II har greid, kanskje Norbatt III, greier det, er å få avlivet bruken av uttrykket: jalla. Særlig er det ille at det blir brukt om sivil befolkningen, både som substantiv og adjektiv. Det er ikke en jalla du møter på gaten. Det er en libaneser Det er

ikke et jalla-bröd eller jalla-hus. Det er et libanesisk bröd, et libanesisk hus.

Det ligger ikke så liten nedlatenhet i dette uttrykket. Det skriver seg fra Gaza-Suez-tiden. Det er gått mange år siden vi forlot området til UNEF, men unoter overlever. x-h

Dyrere med KD

Redaksjonen har mottatt et brev fra King David Tours med referanse til vår artikkel i Blue Beret nr. 9, der vi skrev at det kan være billigere å bestille hotellrom direkte enn gjennom KD.

King David Tours innrømmer at

prisreduksjoner forekommer når man bestiller privat i forhold til gjennom byrået, men hevder at det skyldes lavsesongen. De sier at de også i turistsesongen kan garantere at alle får de hotellrom de ønsker, selv når hotellene er fullt belagt.

Ahmed er sliten etter allerede å ha tatt dagens to spaserturer sammen med sykevokter Arne Romundstad. Men han poserer likevel villig for BB's fotograf.

Bandvognene til NORBATT - men hvor er sneen?

Bandvognene er kommet, hvitmalte og (som regel) nyvasket har de prydet veien utenfor transportkontoret i Ebel Es Saqi, i påvente av sneen. De få timene med sne vi hadde i begynnelsen av januar var dessverre ikke nok til å sette bandvognene inn i aktiv tjeneste. Men helt i ro har de likevel ikke stått. Under ledelse av fenrik Nils Skreden, har det vært drevet opplæring i bandvognkjøring.

Det er foreløpig ingen planer om å sette vognene inn i aktiv tjeneste så lenge som sneen uteblir. Men de blir ikke hjemsendt ennå, fordi man fortsatt regner med muligheten for Snefall i fjellene lengst øst i NORBATT A/O.

Forøvrig, for dem som ikke måtte vite det, er vognene fullt brukbare som terrengkjøretøy, dersom dette skulle vise seg påkrevet.

Nyvasket med Hasbanivann kjører en av UNIFILS to bandvogn inn på tørr mark.

Marsjmerket i NOR CON

Saqi-Metulla og retur for 25

Hele 25 soldater fra de norske avdelingene i UNIFIL fullførte prøven til marsjmerket. Dette er resultatet det er all grunn til å være fornøyd med. Marsjstrekningen var fra Ebel Es Saqi til sletten nord for Metulla, og tilbake. Beste tid oppnådde Nils Slapgård, fenrik i sanitetstroppen NORBATT, med vel 2 1/2 time. Den offisielle resultatlisten ser slik ut:

1. Nils Slapgård,
san. tr. NORBATT 2.39.30
2. Dag Espeland, NORMEDCOY
3.02.00
3. Knut Malin, Kp B,
NORBATT 3.13.45

Gullmerket (8 ganger) oppnådde:

Knut Sortdal, Pl. tr. NORBATT, Tore Røstad, Kp B NORBATT, Ole Østgaard,

bataljonsstaben, og Haneseth, bataljonsstaben. I tillegg synes vi det er

Ole verdt å nevne at bataljonens Samuelsen gikk for børsemaker, Magne Söndená henholdsvis 10. og 18. gang og idrettsoffiseren, Ornulf Gratulerer!

Fra starten av marsjmerkeprøven. Stilen og armsvingen er foreløpig uten lyte.

Skudd i rumpa souvernir fra Libanon

– Maken til forpleining som her ved sykehuset til NORMEDCOY, trodde jeg ikke eksterte i UNIFIL. Husk for all del å skrive det i Blue Beret! Disse ordene kommer fra lt Mua Metuisela i FIJIBATT.

Bakgrunnen for hand

opphold i Naqoura var en noe kjedelig episode, som medførte at han fikk seg et skudd i rumpa. – Nå håper jeg bare at legene ikke gjør altfor pent arbeid med arret. Et skikkelig souvernir fra tjenesten her i Libanon skal dette bli når jeg er ferdig på vårparten, smiler lt. Metuisela.

bedre enn vi tror

Velferdsinspektøren for Hæren viser til BLUE BERET nr 1-79 hvor Rolf K Svithun Bowitz under overskriften BEDRE ENN VI TROR kommer med påstander som ikke kan stå uimotsagt.

Svithun Bowitz hevder at en av dem som var hjemme på perm hadde kontaktet et ukebladforlag for å få sendt nedover noen ukeblad til FN-styrkene. En avdelingssjef for forlaget hadde uttalt at han hadde vært personlig i kontakt med en representant for velferdstjenesten i Forsvarets overkommando for å få anledning til å sende ned ukeblad som forlaget trykket. Svaret fra FO var at FN-soldatene tjente så godt og ellers hadde det så bra at forlaget heller burde sende bladene som var på tale til soldater hjemme f. eks Brigaden i Nord-Norge.

Velferdsinspektøren for Hæren påstår at dette er rent sludder, og til noe annet er bevist vil en oppfatte dette som ett ondsinnet angrep på

ledelsen av velferdstjenesten i Hæren.

Da FN-styrkene ble opprettet, våren 78, fikk velferdsinspektøren tilbud fra Mortensens forlag om levering av 200 eks av VI MENN hver uke. Videre fikk en tilbud om 250 bøker fra DET BESTE samt 250 eks månedlig av tidsskriftet DET BESTE. Vi fikk også tilbud fra Den norske bokklubben om 150 bøker samt månedsvis levering a bokklubbens bøker.

Alle disse tilbud var gratis og ble mottatt med takk. Avdelingssjefene i kontingent I har også takket forlagene for gavene.

Ingen andre tilbud er fremsatt skriftlig eller muntlig ovenfor velferdsinspektøren.

I slutten av innlegget fremsettes det påstand om hårdnakkede rykter at ingen av dem som steller med vår velferd har vært på grunnplanen i avdelingene her nede. Derimot skulle FO's velferdsavdeling ha utvist stor

interesse for å se leave-stedene "Bare for å se hvordan leaveene tilbringes av FN-soldatene".

Denne påstand er også uhyrlig.

Velferdsinspektøren reiste sammen med sjefen for personellstaben i Hæren på inspeksjon ved de Norske FN-styrkene i tiden 6-14 juni 78.

Hele tiden tilbrakte vi ved avdelingene og snakket med befal og mannskaper. Ikke minst brukte vi tiden sammen med tillitsmennene.

Vi var overhodet ingen andre steder, bortsett fra overnattinger i Beirut og Metulla.

Resultatet av besøket var en rapport som bl.a.munnet ut i følgende forslag:

– I tillegg til tidligere innkjøpt og fordelt velferdsmateriell for kr 260 000 foreslås ytterligere kr 75 000.

– At det stilles til disposisjon kr 200 pr mann/kontingent på velferdskonto 601 (tilskudd velferd) Disse midler nyttes i samråd med sjef og tillitsmenn.

– Økede bevilgninger til aviser, NRKs ukerevy og bøker.

– Hver mann gis 1000 kroner i reisestønad.

Alle ovennevnte forslag ble akseptert av Forsvarsdepartementet og Forsvarets overkommando

VIH vedlegger rapporten til redaktøren, slik at de som ønsker å lese den kan henvende seg dit.

VIH kommer nedover 27. februar. Denne reise var planlagt og bestemt lenge før BLUE BERETs innlegg kunne lese i Hærstaben.

Erling Eide

Oblt/Velferdsinspektør for Hæren

LYNAKSJON PÅ SOLA GA KLAER TIL SIVILE I SAQI

En lynaksjon, gjennomført i løpen av fire timer i nabola- get, innbrakte 22 kolli meget brukbart tøy til sivilbefolk- ningen i Ebel Es Saqi. Man- nen bak tiltaket var Erling Solvik fra pi-troppen i NOR- BATT. Han var hjemme på

leave i julen. Hjemme vil si Sola ved Stavanger. Han tok kontakt med vellaget der han bor, ideen fenget, og snart var innsamlingen i full gang.

— Egentlig ble jeg for- bauset over den positive res-

ponsen. Det var helt utrolig hvor meget godt tøy som ble rotet frem fra skap og loft.

Kvaliteten var det intet å ut- sette på. Problemet var bare å få fraktet alt hit ned. Men også dette lot seg løse lettere enn jeg hadde trodd. Til tross

for den meget hektiske julet- rafikken med fly, viste Braathens SAFE på Sola flyplass en enestående vel- vilje, slik at vi fikk alt tøy til Fornebo med første fly. De nøyde seg ikke med det. Da vi fortalte at tøyene var inn- samlet for å bli gitt bort som gaver i Ebel Es Saqi, sa repre- sentanten for Braathens SAFE at også flyselskapet ville yte sin gave, nemlig gratis frakt. Det synes jeg var flott gjort. Honnør skal også forsvarets mannskaper på Gar- dermoen ha, som var raskt på pletten og fraktet tøyene fra Fornebo til Gardermoen og Herc'en. Vi fikk det hit ned til Ebel Es Saqi fra Beirut med kolonnen, og sammen med mannskaper i pi-troppen deltok den allerede etablerte hjelpekomiteen i NORBATT i selve utdelingen. Alt gikk altså svært så godt, takket den velvilje vi møtte under- veis, sier Erling Solvik, som ikke selv nevner at hele saken kom istand fordi han selv tok initiativet, fulgte opp og gikk på alle de rette instanser for å få prosjektet vel i havn.

Godt gjort!

Erling Solvik sammen med glade mottagere av barnetøyet fra Sola.

Lettere for aggregatene

Efter en vanskelig periode, er strömsituasjonen i batal- jonen nå blitt adskillig lettere. Det skyldes ikke minst en god del nyanskaffelser, blant annet av store aggregater. Typisk er dette bildet, der Kp B får tilbake ett av sine mindre aggregater efter re- parasjon. Löytnant Ivar Wold i sambandstroppen er ansvar- lig for aggregatene, og han forteller at vi har ca. 60 aggregater av alle størrelser. For öyeblikket er ombring 40 prosent av dem i Tibnine, hos NORMAINTCOY. Fremtiden kan vi se lyst imöte när disse kommer tilbake, og i tillegg er det bestilt flere av samme sort. Med andre ord kan vi på mer enn en måte si vi går lysere tider i möte.

TAKK TIL OSK

Idet jeg nå har overtatt som ansvarlig redaktør for Blue Beret, vil jeg rette en stor takk til kaptein Odd-Sverre Knutsen (OSK) og hans medarbeidere, journalist Rolf K. Bowitz og fotograf Arne Jakobsen. Når dette leses er OSK forlenget vel tilbake i sin jobb som presse-konsulent i Forsvarets Overkommando, mens jeg er så heldig å få beholde de to nevnte dyktige medarbeidere fram til kontingentskiftet.

Sett i forhold til mine to forgjengere, kommer jeg til "dekket bord". Takket være oppfinnsomhet, innsatsvilje, og med forståelse fra NORBATT-ledelsen, finner man i dag et godt etablert pressekontor i Ebel Es Saqi med tilhørende fotolaboratorium.

Men vi hører gjerne mer fra dere alle rundt om på avdelingene. Alt aktuelt stoff til Blue Beret mottas med takk, gjerne ledsaget av bilder eller film (Svart/hvitt)

Menings-ytringer et det også plass for i våre spalter, men alle anonyme innlegg går rett i papirkurven. Det er full adgang til å skrive anonymt, dersom det ikke rettes angrep mot enkeltpersoner. Men redaksjonsledelsen skal likevel vite hvem som står bak innlegget.

Etter dette nummer av Blue Beret, er vårt mål at vi ved kontingentskiftet skal utgi et samlenummer med alle utgaver i 2. kontingent, som et minne dere kan få med hjem.

H. Rasmussen
Kapt / pressoff

PS

Vår adresse er kort og godt: pressekontoret /NORBATT. Men ved innsending av stoff så vær oppmeksom på at vi må ha dette i god tid, da trykningstidene vi opererer med her i Libanon, er noe ganske annet enn hva som er tilfellet i en avis hjemme i Norge.

Snakket arabisk etter 25 dager i Kaoukaba

Kaptein Nanta, alltid smilende, alltid hyggelig. Han er i NEPBATT, våre naboer i vest, og vi spanderer et bilde av ham her fordi vi synes det er ganske imponerende at han klarte å lære seg brukbart arabisk i løpet av de 25 første dagene han var her nede.

Riktignok ikke flytende, og riktignok er han

stasjonert i Kaoukaba-krysset omgitt av libanesere som ga ham all mulig hjelp. Men allikevel, vi synes det vitner om innsatsvilje og språkmektighet at han klarte de få andre har klart på 6 måneder her nede. At han også snakker engelsk beder en de fleste nepalesere sier endel om hans sans for språk.

BESOK FRA NEW YORK

18. januar fikk NORBATT besøk helt fra New York. Director of office i FN-sekretariatet, Mr. F.T. LIU ble motatt av CO og S 3. Etter en orientering i Opsen ble den høye gjest tatt med ut til 43 og 410. Han besøkte hundetroppen etter lunsj. Her blir han mottatt av oberst Kjell Hunstad på helikopterplassen.

Norges Sörligste apotek

Det er litt av en lagerbeholdning kapt Ragnar Madsen (til venstre) og hans apoteker-ass fennr Asbjörn Johnsen, har å holde styr på. Mesteparten av medikamente kommer fra Norge, mens noe også blir innkjøpt lokalt.

Dette ligger hverken i Mandal eller Farsund, men derimot i Naqoura.

Her er man ikke dårligere utstyrt enn hva tilfellet er på et vanlig norsk apotek, kan apoteker/kapt Ragnar Madsen forsikre. Snarer tvert i mot. Bare når snaut 1000 man skal

ha sin gammaglobulin-sprøyte, er ekspederingen av dette litt av en operasjon. Foruten at FN stryken og sykehuset forsynes med alle tenkelige medikamenter, yter også apoteket i en visa grad service overfor lokalbefolkningen.

— Hva går det mest av?

— Stort sett som på et

vanlig norsk apotek. Det som kanskje kunne sies i positiv retning, selv om jeg bare har vært her kort tid, måtte være at det går langt mindre neverstimulerende medikamenter her enn hva jeg er vant med fra Norge, sier Madsen, som sivilt er å finne bak disken på apotek i Skien.

Gaveutveksling mellom NORBATT og Krigsskolen

Oberst Kjell Hunstad, CO/NORBATT, besøkte nylig den libanesiske Krigsskolen, og overrakte i den forbindelse en gammel bajonett fra omkring år 1900 til skolens sjef, oberst Chamou. Gaven er et uttrykk for det gode forholdet mellom NORBATT og den libanesiske hær, så oberst Hunstad ved overrekkelsen. Som takk ble han gitt en plakett med Krigsskolens emblem. Etter gaveutvekslingen var det omvisning på skolen, som ligger like ovenfor Beirut på vei til Chtaura. Bildet viser oberstene Hunstad og Chamoun idet bajonetten overrekkes.

Honnör til NORBATT

Meget godt fornøyd, er konklusjonen som blir trukket av major Nils Magne Aksdal ved NORMEDCOYs hygienelag etter inspeksjon av Tyr Barracks. Rapporten ble skrevet samme dag som NORBATT forlot Tyr. og inspeksjonen ble foretatt sammen med av – og påtroppende ledere for avdelingene, henholdsvis kaptein Jessen, NORBATT og kaptein Zuppai, NIBATT.

– Tyr Barracks har aldri sett så bra ut siden jeg kom hit ned for fire måneder siden. For det første har de

gjort svært godt rent etter seg i de bygningene de har brukt. Derneft har de brukt en god del av fritiden sin til å stake opp tette klosetter, tettet lekkasjer og ordnet en varmtvannsbereder. Nå virker også fontenen i den idylliske parken, og det er første gang siden borgerkrigen det skjer. Det var ikke så rent lite skitt som måtte fjernes fra fontenen, sier Aksdal.

For övrig kan tillegges at også Knut Christensen, menig i hygienelaget, var godt fornøyd med NORBATTs innsats på hygiesiden.

ENDELIG ORDEN

Endelig er söppelplassen også ved UNIFIL HQ kommet inn i ordnede forhold, så nå blir også

söppelet brent her, efter pålegg fra hygienelaget i NORMEDCOY.

skolen startet i ebel es saqi

Skolen i Saqi samlet foran på kirketrappen første skoledag.

Vi ser med glede at anstrengelsene med å få til skole i Ebel Es Saqi endelig er lyktes. Innsatsen som ligger bak tiltaket er felles fra UNIFIL, NORBATT, og sivile, både i Ebel Es Saqi og i Beirut og Sidon. Det å start en skole er ikke helt enkelt i det krigsherjede området. De mest iøyenfallende mangler er selvfølgelig skolehus, utstyr og böker. Men også lærekrefter og nödvendige formaliteter måtte tilveieskaffes för man kunne sette igang.

De sivile selv har, under ledelse av mouctar, stått for oppussingen av kjellerlokalene under den protestantiske kirken i Saqi, mens NORBATTs hjelpekomite har tilveieskaffet midler og tillatelser. Alle synes nu meget tilfreds, og vårt háp er at skolen kan utvides til også å omfatte de höyere klassetrinn.

NORBATTs nye sjef

Obsert Zacharias Backer blir sjef for NORBATT III. Han har allerede vært en snartur i området för å sette seg inn i situasjonen og forholdene her nede, og vil ellers som en av de første være på plass antakelig i midten eller siste halvdel av mars. Han er vel kjent med FN-arbeide eftersom han har tjenestegjort i Korea, Gaza, India/Pakistan.

MIO fant veien til

Middelhavet

Reis til Saida. Finn veien til kysten. Alternativ for kolonnen til FRENCHLOG når H5 stenger.

MIO hadde tidligere gjort to forgjeves forsøk. Alle gode ting er tre. 31. januar la han i vei på ny, svingte av ved den syriske CP ved N ordre Kaubaba. Drakk the med stedlig sjef, og så bar de over fjellet, 2 timer og tre kvarter fra Saqi. I Jezzine, den siste store byen i fjellskråningen ned mot Middelhavet, ble MIO stoppet. – Er de Oien? I Jezzine var MIO med følge meget populære under en stopp på tilbaketuren. Det var første gang en UN-bil kjørte att og fram på denne strekningen. Veien til havet var funnet. Denne gang slapp ADF oss gjennom, og takk for det. Bravo MIO.

MINNEORD

Vi vet alle at vår tjeneste i UNIFIL kan innebære visse farer. Dette har ikke på noen måte ført til at Norge har hatt vansker med å finne frivillige til tjenesten her nede i Syd-Libanon. De fleste av oss vet også fra vårt daglige virke at ulykker og uhell skjer hver dag også i vårt eget hjemlige miljø.

I UNIFIL blir vi vitne til krefter som er uvante og fremmede, og som heldigvis til daglig ikke er det mest fremtredende.

Lørdag 3. februar mistet seks FN-soldater livet og fire ble såret. Blant de omkomne var fire norske offiserer, to fra helvingen og to fra sanitetskompaniet.

Ulykken rammet de omkomnes pårørende avdelinger og UNIFIL meget

brutalt og sterkt. Alle fire var opptatt av å redde liv – gjøre sin jobb når behovet for hjelp var tilstede. Det er tragisk at dette tjenestefelt skulle rammes, som er satt opp for å redde andres liv.

Vi mistet gode venner som vi til daglig hadde omgang med:

Fenrik Per-Frode Eriksen (flyger)

løytnant Kjell Edgar Ruud (maskinist)

major Egil Kjeldaas (lege)

løytnant Jostein Berg (sykepleier)

Vi lyser fred over de omkomnes minne. Vår medfølelse går til alle pårørende.

MV.

